

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 34 (575)

Субота, 26 серпня 1978 року

Ціна 2 коп.

ПРИКЛАД ПРАВОФЛАНГОВИХ

Кожен день — ударний! Під таким девізом трудяться настиляльниці тканин Харківського УВП-2 Олена Петрівна Лохматова та Любова Іванівна Седих.

Прагнучи високими трудовими успіхами зустріти першу річницю від дня проголошення нової Конституції СРСР, О. П. Лохматова підвищує продуктивність своєї праці. Норми виробітку вона виконує в середньому за зміну на 130 процентів.

На знімку: О. П. Лохматова (ліворуч) передає досвід своєї роботи молодій трудівниці Л. І. Седих.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ДОСВІД
ПЕРЕДОВИКІВ—ВСІМ

Швейники Сімферопольського учбово-виробничого підприємства з кожним днем нарощують темпи випуску продукції, щоб зустріти День Конституції СРСР новими трудовими здобутками. За сім місяців, наприклад, УВП понад завдання реалізувало виробів на 17 тисяч карбованців.

Зразки самовідданої праці показують робітниця І. Г. Рожко, Н. І. Юферова, Н. Н. Лисенко, О. Н. Івашенко, Н. Н. Александрова. Вони не тільки систематично перевиконують норми виробітку, але й зарекомендували себе справжніми новаторами виробництва. Трудів-

ники вміють цінувати робочу хвилину і на основі цього домагаються високої продуктивності праці.

Досвід роботи швей-мотористок І. Г. Рожко, Н. І. Юферової та інших по ощадливому використанню робочого часу узагальнено відповідними службами підприємства, вивчено в школі передового досвіду і поширено серед колективу всього УВП.

Нині на підприємстві немає робітників, які б не виконували норм виробітку. Змагання за дострокове виконання завдань і взятих зобов'язань 1978 року в розпалі.

М. МИХАЙЛОВ.

„ПРОГРЕСС—3“ В АВТОНОМНОМУ
ПОЛЬОТІ

ЦЕНТР КЕРУВАННЯ ПОЛЬОТОМ, 21. ТАРС). Сьогодні завершено програму спільного польоту автоматичного вантажного транспортного корабля «Прогресс-3» і орбітального науково-дослідного комплексу «Салют-6»—«Союз-29».

За час спільного польоту, який тривав 12 днів, здійснено розвантаження корабля—«Прогресс-3», а в його вантажний відсік перенесено використане обладнання з станції «Салют-6». З допомогою руської установки корабля «Прогресс-3» 17 серпня було проведено корекцію траєкторії руху орбітального комплексу.

Після виконання всіх запланованих робіт проведено розстикування транспортного корабля «Прогресс-3» і орбітального комплексу

«Салют-6» — «Союз-29». Процес розстикування апаратів і відхід вантажного корабля від станції контролювали спеціалісти Центру керування польотом і космонавти Ковальонко та Іванченков.

Корабель «Прогресс-3» переведено в режим автономного польоту в ході якого проводитимуться даліші випробування й опрацювання його бортових систем і агрегатів.

Космонавти Володимир Ковальонко і Олександр Іванченков продовжують заплановану програму науково-технічних досліджень і експериментів на навколосезонній орбіті. Самопочуття космонавтів добре.

ДОСТРОКОВО
І ЯКІСНО

На Одеському виробничому об'єднанні «Електрик» підхоплено ініціативу москвичів, які закликали розгорнути змагання під девізом: «Замовлення Сибіру, Далекого Сходу — достроково, з відмінною якістю».

Про це йшла мова на відкритих партійних зборах. Доповідач, секретар партбюро Георгій Кузьмич Кудюкін розповів про вказівки і рекомендації Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва, висловлені ним під час поїздки по Сибіру і Далекому Сходу, а також на XVII з'їзді ВЛКСМ, про завдання партійної організації об'єднання.

Головний інженер Віталій Якович Кучер висловив загальну думку всього колективу про ширше розгортання соціалістичного змагання за дострокове виконання замовлень сибіряків і далекосхідників, при високій якості.

Цього року об'єднання «Електрик» повинне відвантажити підприємствам Сибіру і Далекого Сходу більше 135 тисяч комплектів виробів РШ-ВШ-30.

Ними вже користуються підприємства Красноярська, Новосибірська, Владивостока, Чити, Хабаровська, Іркутська та інших міст.

Відвантаження продукції триває.

І. КРИКЛИВИЙ.

м. Одеса.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ШАХТАРЯ

ХЛІБ ПРОМИСЛОВОСТІ

Свято День шахтаря відзначається в 31-й раз. Воно було одним із перших професійних свят, встановлених в нашій країні. В ньому яскраво відображено глибоку увагу до людей, які добувають вугілля. Вугілля — це паливо, енергія, світло, різні хімічні продукти, тобто, за образним висловленням В. І. Леніна, хліб для промисловості. Невтомна турбота Комуністичної партії і Радянського уряду про шахтарів є чудовою ленінською традицією.

За роки Радянської влади великі зміни відбулися у житті гірників. Технічне переозброєння і реконструкція вугільної промисловості, механізація робіт забезпечили велике зростання видобутку вугілля і змінили характер шахтарської праці. Шахтери сьогодні — це люди, горді своєю професією, гідно нагороджені за працю, користуються всіма благами культури. В десятій п'ятирічці вони повинні вийти на рубіж, який пере-

ЗА П'ЯТЬ ТОНН ЦУКРУ З ГЕКТАРА!

Натхненні рішеннями липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС, буряководи і працівники цукрового заводу Ямпільського району Вінницької області, взяли нові, вищі соціалістичні зобов'язання по надплановому виробництву в 1978 році цукру, збільшенню виходу його з кожного гектара бурякового поля.

На основі тісної співдружності, здійснення єдиного комплексного плану збирання, заготівлі, зберігання і переробки буряків вирішено добитись високих кінцевих результатів — одержати цього року з кожного гектара плантації по 50 центнерів білого цукру і виробити додатково цукру за рахунок надпланових заготівель буряків і зниження втрат при збиранні та переробці сировини 4 тисячі тонн.

Для кращої організації роботи по виконанню підвищених зобов'язань бурякосіючі господарства і цукровий завод уклали взаємні договори про трудове співробітництво.

ЦК КПРС схвалив ініціативу буряководів і працівників цукрового заводу Ямпільського району Вінницької області.

Високу оцінку їх починання дав у своєму листі товариш Л. І. Брежнєв. «Цей чудовий почин, говорить-ся в ньому, має важливе загальнодержавне значення. Він відкриває новий етап у розвитку соціалістичного змагання працівників сільськогосподарства і галузей промисловості, яка переробляє сільськогосподарську сировину».

Почин вінничан знайшов гаряче схвалення серед буряководів і працівників цукрової промисловості республіки. В господарствах і на промислових підприємствах проходять мітинги, збори, учасники яких зобов'язуються ефективно використовувати техніку на збиранні коренів, організувати своєчасне вивезення сировини з поля, боротися за високу якість готової продукції.

У відповідь на піклування партії про дальший розвиток сільського господарства трудівники бурякових плантацій і цукрової промисловості сповнені рішчисті дати країні більше цукру і тим самим внести свій вклад у виконання історичних рішень XXV з'їзду КПРС.

(РАТАУ).

ДЕНЬ РЕСПУБЛІКИ

АСУ НА ШАХТІ

Став до ладу керуючий обчислювальний комплекс на шахті «Південнодонбаська» № 1 об'єднання «Донецьквугілля».

Одна з систем комплексу — «Сатурн» веде автоматичний табельний облік усіх, хто спускається в шахту, що дуже важливо для гарантування безпеки праці під землею. Підсистема «АИСТ» взяла під свій контроль роботу всієї вугледобувної техніки.

Нині на підприємствах вугільної промисловості республіки діють 25 обчислювальних комплексів.

ТОРГОВИЙ ЦЕНТР

Перших покупців прийняв торговельний центр у місті Новоселиця. Це — п'ятдесятя новосілля, відсвятковане працівниками торгівлі і громадського харчування Чернівецької області за два з половиною роки. Останнім часом нові торговельні центри, універсам, спеціалізовані магазини, ідальні, ресторани збудовано в райцентрах Вижниця, Путила, інших містах і селах Буковини. П'ятирічне завдання по введенню в дію нових торговельних площ в області уже виконано майже на 80 процентів.

ІНСТИТУТ В ОБ'ЄДНАННІ

У виробничому об'єднанні «Тернопільський комбайновий завод імені XXV з'їзду КПРС» створений проектно-конструкторський і технологічний інститут, який став його науковим центром.

В цьому році комбайнобудівники поставлять господарствам країни чотири тисячі бурякозбиральних комплексів КС-6 і БН-6. Незабаром почнеться виробництво само-

хідних гичкозбиральних агрегатів, електронних проріджувачів рослин, більш надійних в експлуатації мостів ведучих коліс комбайнів. Вагомий вклад у виконання цих завдань внесуть вчені, які працюють над вдосконаленням і створенням нової бурякозбиральної техніки.

РЕКОРД ЛАНКИ

Найвищої продуктивності праці на Полтавщині добилася збирально-транспортна ланка з колгоспу імені Іваненка Миргородського району. Організувавши роботу поплатовськи, Г. Д. Манько, М. А. Кузьменко, В. І. Гаркавенко та І. О. Бойко у складних погодних умовах підбрали чотирма «Нивами» за 21 годину валки на 125 гектарах і намолотили 437 тонн зерна. Колектив виконав два денних завдання. Рекордний виробіток ланка вирішила зробити нормою.

ПЕРШИЙ УРОЖАЙ
ШАМПІНЬОНІВ

Збирання першого врожаю шампінйонів почалося в навчальному господарстві «Червоний хутір» Одеського сільськогосподарського інституту — науковій базі єдиної в республіці дослідної лабораторії по розробці технології промислового виробництва цих грибів.

Завдяки розробленим агроприйомам щороку тут можна буде знімати до п'яти врожаїв. Учені підбирають і розмножують високоврожайні сорти, визначають оптимальний мікроклімат для шампінйонниць, створюють для них автоматичне обладнання.

(РАТАУ).

зом: «Жодного відстаючого поруч» — славний рядок у трудовий рапорт, яким шахтарі Донецька порадували Батьківщину у переддень свого свята.

92,2 тисячі тонн надпланового вугілля бригади — вагомий рахунок, тим більше зараз, коли тонна палива дається колективу удвічі важче. Труд шахтаря — воїстину героїчний труд.

Разом з донецькими шахтарями трудяться і члени нашого Товариства. Глухі трудівники своєю скромною і сумлінною працею допомагають шахтарям досягти високих рубежів. Серед них такі, як тесляр шахти 4/21 Василь Федорович Овчаренко, електрослюсар шахти «Правда» м. Донецька Василь Степанович Смоляк, столяр шахти «Латугіна» м. Торез Микола Іванович Бедило, слюсар Горлівського машинобудівного заводу Міністерства вугільної промисловості УРСР Леонід Іванович Павлов та багато інших.

Про свої трудові здобутки вони рапортують Батьківщині, партії в день свого традиційного свята.

М. КАЛИНИЧЕНКО,
голова Донецького облвідділу
УТОГ.

Втратам — заслін

По-господарськи зекономлений метал, продовжуючи служити і діяти на головних дільницях, сприяє дальшому розвитку виробництва. Внаслідок цього вартість його стає набагато вищою. Інструментальники ДВО «Електромагніт» добре це усвідомили.

В об'єднанні виник рух за те, щоб до мінімуму знизити витрати сталі на виготовлення оснастки: пресформ, штампів і пристроїв. Це вимагає високої кваліфікації, досвіду. На допомогу інструментальникам прийшли технологи цеху. Вони запропонували спрацьовані штампи, пресформи, блоки плит підігріву та інші деталі, після відповідної підготовки, використовувати для дальшої роботи, не порушуючи технології. Завдяки цьому з початку року зекономлено немало цінного металу.

Хороші результати принесла ініціатива газорізальника Івана Лисняка. Він виготовив механічний пристрій, який забезпечує високу точність розмітки різання сталі.

Економити цінний метал можна б ще більше, якби відділ поставання більш уважно виконував цехові заявки в розумінні розмірів, а конструкторський відділ зменшив габарити деяких штампів і пресформ.

Б. ТУРКІН,
ст. майстер інструментального цеху.
м. Донецьк.

ЗДОБУТКИ ОЩАДЛИВИХ

Як і в кожному трудовому колективі нашого Товариства, на Кіровоградському УВП приділяється велика увага боротьбі за бережливість, економію сировини, матеріалів та електроенергії. Виконуючи організаційні заходи по раціональному використанню матеріальних, паливних та енергетичних ресурсів, наш колектив має в цьому певні досягнення.

Так, за перше півріччя 1978 року на підприємстві зекономлено 33,8 тисячі кіловат-годин електроенергії, 127 тонн палива, 0,1 тонни бензину, 0,280 тонни міді.

На кожній дільниці і в зміні призначено відповідальних за бережливе використання електроенергії, оскільки основна маса робіт виконується на зварювальних апаратах з використанням електричного струму.

Найкращих результатів у цьому домоглися А. Ф. Компанієць та О. Т. Грицюк. Великий внесок в

економію матеріалів та енергетичних ресурсів вносять майстер заготівельної дільниці П. А. Тараненко, інженер-механік В. А. Бур'янский, робітники О. М. Тинченко, М. В. Івченко та В. А. Пенковський.

Багато уваги боротьбі за бережливість та економію приділяє також група народного контролю на чолі з токарем, комуністом П. П. Бородиним, який особисто проводить контроль витрачання матеріалів, причому, домагається негайного усунення виявлених недоліків.

Незважаючи на виробничі труднощі, колектив Кіровоградського УВП прагне ознаменувати третій рік десятої п'ятирічки новими досягненнями на всіх ділянках виробництва.

П. ЗАПЛАТНИКОВА,
інженер-технолог
Кіровоградського УВП.

На Дніпропетровському УВП велику увагу приділяють боротьбі за підвищення якості продукції. Одним з проявів цього є постійна перевірка дотримання технології пошита виробів.

На знімку: бригада по перевірці якості пошиття рукавиць (зліва направо) майстер Чуйкіна Валентина Григорівна, обліковець Колошина Людмила Борисівна і контролер ВТК Домна Іллівна Глущенко за роботою.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Олексій Іванович Криворучко працює зварником на Ворошиловградському УВП. Змінні завдання передовий робітник виконує в середньому щонайменше на 130 процентів.

У вільний час Олексій Іванович бере активну участь у громадському житті обласного Будинку культури, тренується в баскетбольній секції.

На знімку: О. І. Криворучко за роботою.

Фото В. КОРОЛЬОВА.

На Сімферопольському УВП відбулись загальні збори робітників, інженерно-технічних працівників і службовців на яких обговорено звіт директора Л. М. Опалінської про виконання колективного договору за перше півріччя цього року. Вона відзначила, що державні плани з обсягу реалізації продукції, її валовому випуску, прибутках, рентабельності, першосортності перевиконано.

У лютому 1978 року освоєно пошиття жіночого костюма нової моделі, за шість місяців впроваджено 6 раціоналізаторських пропозицій, 14 заходів з наукової організації праці, 18 організаційно-технічних заходів з загальним економічним ефектом понад 8 тисяч карбованців.

Підприємство працює ритмічно. Цьому в значній мірі сприяє своєчасне забезпечення виробництва сировиною і матеріалами. Широко розгорнуто соціалістичне змагання за комуністичне ставлення до праці. Суперничають між собою у трудовому пориві дільниці, бригади, робітники, інженерно-технічні працівники, службовці. Зокрема, серед майстрів іде змагання за звання «Кращий майстер-вихователь».

Переможцями у першому півріччі третього року п'ятирічки стали швейна дільниця, швейна бригада майстра Л. П. Бельської.

Серед учасників індивідуального змагання найвищої продуктивності праці добились В. І. Литвиненко, Н. Н. Александрова, Л. Д. Момотова, М. В. Брязгунова, Н. А. Матюшенко, І. Г. Рижко, Л. В. Четоткіна, В. А. Приганова, М. І. Болдирева, Н. І. Юферева, Є. І.

КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР — У ДІІ

У ПОШУКАХ РЕЗЕРВІВ

Мельничук, В. С. Певзнер, В. Ф. Малина, А. Г. Бадюлько, Л. Б. Костриченко та багато інших.

Успіхи колективу підприємства забезпечені великою організаційською роботою, яку проводить адміністрація, партійна та громадські організації. Наприклад, з метою обміну передовим досвідом була влаштована поїздка групи інженерно-технічних працівників і робітників на споріднені підприємства у міста Макіївку та Артемівськ.

Постійно діюча виробнича нарада, яка організована на підприємстві, сприяє розвитку творчої ініціативи робітників і службовців, забезпечила високу ефективність виробництва, залучила всіх трудівників до здійснення контролю за виробництвом.

На підприємстві працює кілька гуртків і шкіл, в яких трудівники підвищують свій ідейно-політичний, культурний і технічний рівень. Багато людей навчається в школах: комуністичної праці, економічних знань, комсомольської освіти, гуртку по підвищенню технічних знань. На УВП ідеологічні працівники регулярно читають лекції, роблять доповіді, проводять бесіди, політінформації, мімічні перекази, екскурсії та інші заходи.

Створена рада наставників, головою якої є досвідчений майстер виробництва А. Я. Свищ. Цей орган вносить великий вклад у підготовку висококваліфікованих молодих робітників. Цього року в це-

Виробу — Знак якості

Першу партію електроустановочних виробів ШСВ-20 Одеське виробниче об'єднання «Електрик» випустило в грудні 1972 року з деталей, виготовлених Київським дослідним підприємством (нині об'єднання «Контакт»). В 1973 році їх випуск вже становив 150 тисяч штук, в 1974 — 390 тисяч штук, в 1977 році — 976 тисяч штук. В нинішньому році заплановано випустити 1 мільйон 200 тисяч штук. Випуск другого виробу РШ-ВШ-30 також з кожним роком збільшуватиметься.

Таке зростання випуску штепсельних виробів промислового призначення стало можливим завдяки впровадженню наукової організації праці, вдосконаленню технології, оснащення підприємства новим обладнанням.

Колективи механоскладального, заготівельного та інструментального цехів переведені в благоустроєні приміщення. В них просторо, світло і зручно працювати. Посилено керівництво цехів, відділів досвідченими інженерно-технічними працівниками.

Цими днями державна комісія присвоїла виробу ШСВ-20 Знак якості.

Ю. ГЕР.

хи на виробничу навчання прийшло 14 осіб. За всіма ними закріплені досвідчені робітники або майстри. Переважна більшість новоприбулих успішно оволодіває професією швачки-мотористки, чотири з них вже одержали кваліфікаційні розряди.

Шляхом проведення громадських оглядів використання робочого часу адміністрація і профспілкова організація ефективно борються за його економію. Проявляють також турботу про забезпечення робітників путівками в санаторії, будинки відпочинку, а їх дітей — путівками у піонерські табори.

Сприяє підвищенню продуктивності праці і дальший розвиток технічного прогресу. Останнім часом підприємство поповнилось новими механізмами, устаткуванням. Лише за шість місяців цього року придбано і встановлено 18 нових швейних машин, новий прасувальний прес, три нові ручні закрійні машини. Всі ці механізми дають значно більшу продуктивність праці проти старих. До кінця року надійде ще 9 швейних машин нових зразків. Придбано також фрезерний верстат і зварювальний апарат.

У боротьбі за успішне виконання планів і зобов'язань третього року та п'ятирічки в цілому швейники підприємства вишукують нові резерви виробництва.

М. КАПІТОНОВ.

м. Сімферополь.

Історичним досягненням суспільства зрілого соціалізму є утвердження соціалістичного способу життя. Ця найважливіша особливість сучасного етапу суспільного розвитку знайшла всебічне втілення і закріплення в новій Конституції СРСР і конституціях союзних республік.

Спосіб життя людей — поняття дуже широке. Воно включає в себе економічні, соціальні, політичні, сімейні та інші відносини, відображає рівень і характер культури, моральних норм суспільства.

Основними рисами соціалістичного способу життя є відсутність класових антагонізмів, морально-політична єдність, колективізм, найширше народовладдя, гуманізм, моральне здоров'я, соціальний оптимізм, інтернаціоналізм і патріотизм, прагнення до духовних багатств. Усі ці риси утвердились в нашому суспільстві в процесі соціалістичного будівництва. Товариш Л. І. Брежнєв вказував на XXV з'їзді КПРС: «Атмосфера справжнього колективізму і товарищескості, згуртованості, дружби всіх націй і народів країни, які міцніють день у день, моральне здоров'я, яке робить нас сильни-

XXV З'ЇЗД КПРС: ЄДНІСТЬ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ

ТРІУМФ СОЦІАЛІСТИЧНОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

ми, стійкими, — такими є яскраві грані нашого способу життя».

Чим же визначається наш радянський спосіб життя? Насамперед соціально-економічними і політичними устоями суспільства. На відміну від капіталізму, який ґрунтується на приватній власності на засоби виробництва, соціалізм базується на суспільній власності, що обумовлює свободу від експлуатації, утворює соціальну основу для правової рівності громадян СРСР і їх ідейно-політичної єдності.

Утверджуючи загальність праці, Конституція СРСР і конституції союзних республік закріплюють основний принцип соціалізму — «Від кожного — за здібностями, кожному — за працею». Зокрема, в статті 14 Основного Закону Української РСР вказується: «Суспільно корисна праця та її результати визначають становище людини в суспільстві». Це ще раз підкреслює, що головною цінністю соціалізму є людина праці. Все для блага людини, все в ім'я люди-

ни — таким є глибокий смисл соціалістичного способу життя.

Радянське суспільство — це суспільство справжньої свободи особи, справжньої демократії, соціальної спрямованості і оптимізму. Соціалізм дав людям права і свободи, соціальні блага, немислими в умовах капіталізму: право на працю, на освіту, на відпочинок, на активну участь в управлінні країною. В Радянській державі немає безробіття, послідовно розвивається система безплатного загальної, спеціального і професійно-технічного навчання, охорони здоров'я, ведеться цілеспрямована робота по охороні праці, материнства і забезпеченню старості. Гігантськими темпами ведеться житлове будівництво. Третина житла, збудованого за роки Радянської влади в нашій республіці, припадає на останнє десятиріччя. За цей час більш як 17 мільйонів громадян зазнали радісного почуття но-

восельців. На початок 1976 року в СРСР налічувалося 830 тисяч лікарів, тобто на 10 тисяч чоловік припадало 33 лікарі. Ще десять років тому ця цифра була в півтора раза меншою. За цей час більш як вдвоє зросли виплати в розрахунок на душу населення з суспільних фондів, істотно збільшились реальна заробітна плата робітників, доходи трудівників села.

Колгоспне селянство за своїм соціальним становищем, характером праці, освітнім і культурним рівнем дедалі більше наближається до робітничого класу. Досить сказати, що тільки на Україні кількість колгоспників з вищою і середньою освітою порівняно з довоєнним часом збільшилась майже в 9 разів.

Мільйони радянських громадян беруть участь у роботі органів Радянської влади, профспілок, комсомолу та інших громадських організацій, здійснюючи тим самим свої права господарів радянської

країни. Про активну участь трудівників у справах Радянської держави переконливо свідчать, зокрема, хід обговорення проекту Конституції СРСР, в якому взяли участь понад 140 мільйонів чоловік — більше як чотири п'ятих дорослого населення країни.

Рівноправність радянських громадян, незалежно від їх походження, расової і національної приналежності, роду і характеру занять, забезпечується в усіх галузях економічного, політичного, соціального і культурного життя. Поряд з цим у Конституції СРСР і конституціях союзних республік чітко визначені і обов'язки громадян, що їх вони повинні неухильно виконувати.

Особливе значення має закріплення в Основному Законі СРСР керівної ролі Комуністичної партії Радянського Союзу. Це — визнання її високого авторитету в народі, вияв об'єктивної закономірності комуністичного будівництва. Разом з тим це — вияв високого демократизму радянського способу життя. Досвід переконливо показав, що Комуністична партія, яка увібрала в себе все найкраще, пе-

На Запорізьке учбово-виробниче підприємство Мотря Міхеївна Шеремет прийшла в 1967 році і з того часу постійно трудиться в одному колективі.

На УВП М. М. Шеремет оволоділа спеціальністю намотувальниці катушок, їй присвоєно звання ударниці комуністичної праці.

Прагнучи достроково виконати завдання третього року і п'ятирічки в цілому, М. М. Шеремет систематично виконує норми виробітку на 125—130 процентів. Продукцію випускає без браку,

На знімку: М. М. Шеремет.

РОБІТНИЧЕ ПОПОВНЕННЯ

ЛЮБИТИ ПРАЦЮ

Група учнів виробничого навчання набору 1977—78 року на Львівському підприємстві «Силует» оволоділа спеціальністю за профілем швей-мотористки. Як завжди, учням було приділено максимальну увагу: забезпечено місцями в гуртожитку, одягом, взуттям, безкоштовним харчуванням, культослужбовим. У гуртожитку проводили з ними виховну роботу вихователька Я. Дмитрук. До їх послуг був червоний куток з телевізором, журналами, газетами.

На підприємстві виділено спеціальне приміщення для виробничого навчання, устатковане швейними машинами, допоміжними верстатами, забезпечене наочними таблицями по швейній справі. Практичне навчання проводилося доповіддю інструктором С. Д. Семечко, теорію викладали головний технолог Г. С. Бучинська та механік Л. П. Огура за спеціальним навчальним планом.

Спочатку було нелегко, бо група складалася з молоді різного рівня освіти, різних здібностей, різних вдач.

Настав щасливий для учнів день: пройдено виробничу практику на різних потоках, що тривала кілька місяців, складено іспити. Навчання закінчено успішно. Із 16 членів групи шість учнів здали іспити на третій робітничий розряд, решта — на другий.

Найкращі показники з теорії та

практики мають випускниці Віра Данилюк, Валентина Макачук, Марина Жигайло, Валентина Кишман, Катя Колб.

27 липня у святково прикрашеному Червоному кутку на видному місці плакат: «Нема на світі звання вище звання робочої людини». Приміщення переповнене: робітники, інженерно-технічні працівники, службовці прийшли привітати молоді поповнення колективу. Ветерани праці вносять Червоний прапор, це свято — учнів — їхній випускний вечір. Директор підприємства «Силует» І. Ф. Данилюк тепло поздоровляє учнів, вручає їм посвідчення про закінчення навчання. Добрим словом вітають молодих робітниць заступник директора Л. О. Симаченко, ветерани праці, товариші по роботі.

Випускники дають урочисту клятву: любити працю, жити по комуністичному, дорожити честю свого колективу, свято шанувати бойові, революційні та трудові традиції робітничого класу, бути відданими рідній Комуністичній партії.

Ми вітаємо всіх молодих трудівників з днем їх робітничого народження, бажаємо їм щастя, здоров'я, трудових успіхів.

Ц. САВЧЕНКО,
голова первинної організації
УТОГ Львівського підприємства «Силует».

Слідами неопублікованих листів

У листі до редакції газети «Наше життя» робітники-спортсмени Дніпропетровського УВП скаржилися на незадовільну роботу інструктора-методиста виробничої гімнастики оздоровчо-фізкультурної роботи Усачова А. В.

На прохання редакції Дніпропетровський обком профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств перевірив листа читачів. Усачов А. В. в своїй роботі справді допускав випадки недисциплінованості, не систематично проводив виробничу гімнастику.

В даний час на підприємстві вживають заходів для пожевлення фізкультурно-оздоровчої і спортивно-масової роботи.

редове, що є в радянському народі, виражаючи інтереси всіх соціальних груп, класів, націй і народностей, є невичерпним джерелом могутності нашої соціалістичної держави. З новою силою це продемонстровано в документах липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС — важливого етапу в неухильному піднесенні нашого сільського господарства, а також у ході роботи недавньої сесії Верховної Ради СРСР, яка прийняла закони великого значення для дальшого розвитку соціалістичної, загальнонародної держави, соціалістичної демократії.

Закріплюючи і розвиваючи великі гуманістичні традиції радянського суспільства, Конституція СРСР утворює соціальні, політичні, моральні цінності соціалізму, його способу життя.

Природно, нашим ідейним противником ці положення Основного Закону Країни Рад не до вподоби. З особливою люттю вони нападують на принципи соціалістичної демократії, розв'язавши наклепницьку кампанію в так званому «питанні прав людини». Смісл

цій кампанії для радянських людей очевидний.

Імперіалістична реакція розуміє, яку небезпеку для самих основ, її панування становить зіставлення трудящих капіталістичного світу їх безправного становища з можливостями, які надає людині соціалізм. Капіталізм на тисячах і тисячах прикладів показує антигуманну суть свого способу життя. Саме він позбавляє широкі верстви трудящих права на гідне існування — права на працю. Тільки в розвинутих країнах Заходу на початок 1978 року налічувалося понад 18 мільйонів чоловік, які не можуть знайти застосування своїм силам і здібностям. Саме імперіалізм готує нову війну, загострює міжнародну напруженість, загрожуючи світові нейтронною бомбою, ставлячи під загрозу основне право людини — право на життя.

Радянські люди глибоко усвідомлюють і високо цінують видатне досягнення епохи — наш соціалістичний спосіб життя, віддаючи всі свої сили, знання і досвід справі його дальшого розвитку і вдосконалення, справі побудови комуністичного суспільства.

В. ПЛЯСОВСЬКИХ,
кандидат історичних наук.

ЛЮДИ І РОКИ

РОВЕСНИК ЖОВТНЯ

Щоденно, ось уже друге десятиріччя, на Ровенське УВП приходять скромно зодягнений, невисокого зросту чоловік. Це — Сергій Олексійович Тарханов — майстер дільниці № 3 по обробці меблів, привітна і доброзичлива людина.

Його життя таке ж бурхливе, як і епоха, народжена Жовтнем. На всіх етапах комуністичного будівництва Сергій Олексійович завжди знаходився там, куди його посилала партія. Виходець із селянської родини він рано розпочав трудове життя. Після закінчення семирічки його призначають бригадиром колгоспу. Незабаром наполегливого юнака посилають на навчання після завершення якого він працює бухгалтером в рідному колгоспі. Два роки служби в армії стали новим кроком в ідейному і політичному зростанні юнака.

Після демобілізації Сергій Тарханов посилають на партійне навчання й роботу. Він працює інструктором Дубровицького райкому партії на Ровенщині, допомагає зміцнювати Радянську владу. Та не довго довелося працювати, радість мирного життя порушив розбійницький напад німецько-фашистських загарбників на Радянську країну.

Комуніст Тарханов іде на фронт, щоб зі зброєю в руках захищати завоювання Жовтня. Після тяжкого поранення в боях за звільнення Києва Тарханов опинився в фронтовому госпіталі. Довго довелося боротися за життя, щоб знову повернутися в стрій, та після одужання, коли в 1944 році радянські війська визволили Ровенщину, його посилають на роботу в Сарненський райком партії, де працює за-

відуючим відділом партійних, комсомольських і профспілкових органів. Дома доводилось ночувати дуже рідко, — в лісах переховувались недовитки бандерівських банд, і комуніст Тарханов днює й ночує в робочому кабінеті. Коли долала втома, накрившись шинелею, дрімив, притиснувши до грудей автомата.

На нього не раз чатувала небезпека, нічну тишу часто порушували постріли з бандитських обрізів, не раз доводилось вступати в боротьбу з націоналістичними загарбниками. Інколи він якимось чуттям уникав бандитської кулі сам і рятував товаришів, але одного разу не вберігся від підступного удару.

Та тільки тимчасово Сергій Тарханов залишив свій пост. Після одужання його призначають секретарем Клеванського райкому партії і Сергій Олексійович з повною енергією продовжує керувати комуністичним будівництвом. Але тяжке поранення давалося в знаки. І в 1958 році С. О. Тарханов переходить на роботу заступником директора Клеванського УВП, а невдовзі разом з колективом переїжджає до Ровно в новозбудований корпус і тут всі сили віддає налагодженню меблевого виробництва і виховній роботі. Згодом Сергій Олексійович переходить на посаду майстра, де багато зробив для розвитку виробництва. Незважаючи на те, що торік йому виповнилося 60 років, комуніст, колишній партійний працівник С. О. Тарханов продовжує залишатися в строю.

Н. СУШКО,
перекладач Ровенського УВП.

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ

Понад 25 років трудиться на Вінницькій швейній фабриці імені Володарського член нашого Товариства Олена Юхимівна Філько (перший знімок вгорі). Робітниця однієї з перших у колективі було присвоєно звання ударниці комуністичної праці.

І на роботі, і в побуті Олена Юхимівна подає добрий приклад членам УТОГ компактної групи. Норми виробітку вона виконує в середньому на 110 процентів, багато уваги приділяє вихованню молоді як наставниці.

Чверть століття трудиться в цьому робітничому колективі і член УТОГ Лідія Філімонівна Варник (другий знімок внизу). Працюючи прасувальницею, Л. Ф. Варник систематично виконує змінні завдання на 110—115 процентів, на неї рівняються інші робітниця.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

В. І. Ленін, КПРС про єдність партії. К., Політвидав України, 1978.

До цього збірника включено твори, а також уривки з окремих праць В. І. Леніна, всі найважливіші документи партії і витяги з них, присвячені питанню зміцнення єдності партійних рядів.

У збірнику відображена гігантська діяльність партії, її творчість і вождя В. І. Леніна проти всяких опортуністичних і ворожих течій всередині партії, за єдність робітничого руху.

Комуністична партія України в резолюціях і рішеннях з'їздів, конференцій і пленумів ЦК. У 2-х томах. 1, 2. 1918—1941. К., Політвидав України, 1978.

Документи і рішення Компартії України яскраво відтворюють картину наполегливої боротьби партійних організацій республіки за проведення в життя генеральної лінії КПРС на різних історичних етапах, розкривають велич накреслених і звершень партії новаторів, партії революційного перетворення суспільства.

Комуністична партія України в резолюціях і рішеннях з'їздів, конференцій і пленумів ЦК. У 2-х томах. 1, 2. 1941—1976. К., Політвидав України, 1978.

У книзі вміщено найважливіші документи і матеріали, що характеризують багаторічну діяльність партійної організації республіки в період Великої Вітчизняної війни і в післявоєнний час. Тут читач знайде виклад основ рішень з'їздів Компартії України і пленумів ЦК з різних питань комуністичного будівництва в республіці.

Бабко Ю. В., Кисілевський О. М. Двадцять п'ятий з'їзд Компартії України. Серія «З'їзди і конференції Комуністичної партії України». К., Політвидав України, 1978.

У брошурі висвітлюються робота і рішення XXV з'їзду Комуністичної партії України, який підбив підсумки великих перетворень, здійснених у республіці протягом дев'ятої п'ятиріччя. На її сторінках викладається зміст накреслених з'їздом завдань дальшого соціально-економічного і культурного розвитку Радянської України на нове п'ятиріччя.

На чолі соціалістичної республіки. Колектив авторів. К., Політвидав України, 1978.

Озброєна ленінською теорією соціалістичної революції, партія більшовиків підняла трудящі маси нашої країни на рішучу, самовіддану боротьбу проти буржуазно-поміщицького ладу, за перетворення суспільства на соціалістичних засадах. Про її роль, як нагненика і організатора перемоги Великого Жовтня, розповідають автори на сторінках цієї книги.

Л. КОВАЛЬ,
ст. інспектор відділу пропаганди та реклами Київкниготоргу.

Підготовка до передплати

Повним ходом йде підготовка до проведення передплати на періодичні видання серед трудівників Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Біля двох тисяч примірників всесоюзних і республіканських газет та суспільно-політичних, літературно-художніх і науково-популярних журналів розповсюджується в цехах та на дільницях об'єднання. Найбільшу кількість передплатників залучено у цеху складання електроприладів РПУ-2. Громадським розповсюдженцем преси тут — Алевтина Антонівна Поліщук.

Підготовка роботи до передплатної кампанії у колективі об'єднання «Контакт» триває.

І. ЦЕРБАНЮК.

Славний будівельник

Коли Ростиславу Миколайовичу Соломкін минуло 19 років, він приїхав до міста і влаштувався на роботу у ремонтно-будівельному управлінні «Житомир дерево». Здійснилася його мрія стати будівельником.

Спочатку працював різноробочим. Потім з допомогою старших товаришів, які полюбили старанного хлопця, оволодів спеціальностями муляра, штукатура. Відтоді минуло 17 років. За цей час Ростислав Миколайович закінчив вечірню школу робітничої молоді, що в значній мірі допомагає йому у підвищенні кваліфікації.

Нині робітник має четвертий

розряд, виконує роботу високоякісно, працює із випередженням виробничого графіка. Щоденно дає 120—130 процентів змінної норми.

Добре відгукуються про Ростислава Миколайовича начальник ремонтно-будівельного управління Яків Матвійович Кесельман. Він говорить, що це чудова людина, товариська, дисциплінована, трудиться високоєфективно, передає свій досвід молодим робітникам.

Р. М. Соломкін має багато подяк, почесних грамот, багато разів був відзначений грошовими преміями, зокрема, лише за сім місяців одержав їх чотири.

М. ЮРЧЕНКО.

КОСТЮМЕР ТЕАТРУ

Надія Миколаївна Перцева — костюмер народного самодіяльного театру Житомирського будинку культури. В колективі її поважають як скромну, чуйну і працюючу людину.

Понад тринадцять років Надія Миколаївна віддала улюбленій справі. За її участю самодіяльні аматори поставили чимало різноманітних спектаклів, неодноразово виступали з концертами та іншими програмами.

Особливо запам'яталися глядачам такі спектаклі як: «Жарке літо» Д. Брутонова, «Сміло ми в бій підем» С. Євлахова та багатоактова вистава «Російські люди» К. Симонова. В успішних вистапах самодіяльних аматорів чимала заслуга і Надії Миколаївни, яка вміло підбирає артистам костюми різних часів і народів. Хоч глядач і не помічає її копіткої праці, зате артисти цінують свою костюмершу.

На випадок, якщо немає необхідного реквізиту, Надія Миколаївна докладє зусиль, щоб самій пошити необхідний костюм, а вистава відбулася вчасно. До того ж Надія Миколаївна не обмежує свої обов'язки роботою в культзакладі. Вона часто супроводить колектив самодіяльного народного театру на виступи до клубів Новоград-Волинського, Коростенського, Коростинського, Бердичівського та інших районів. Готуючись до зустрічей з глядачем, аматори певні — якщо поруч Надія Миколаївна — все відбудеться за програмою.

Високо оцінюють трудову діяльність і сумління костюмерши Будинку культури голова облвідділу О. Д. Тверська та директор культзакладу М. І. Буднік, а разом з ними й шанувальники сценічного мистецтва міста Житомира й районних центрів.

М. ГУРМАН.

НА ДОПОМОГУ ГРОМАДСЬКИМ КОРЕСПОНДЕНТАМ

Бесіда
шоста

Соціальний портрет сучасника

На сторінках наших газет немає нестачі у матеріалах, що розповідають про радянських людей — наших сучасників. Нариси і зарисовки покликані показувати читачам тих, хто веде перед у змаганні, хто показує приклад у труді, побуті і сім'ї, хто є взірцем для колективу. Але чи завжди ми досягаємо мети, щоб створений нами портрет увібрав в себе найістотніші риси нашого сучасника, щоб крізь призму образу можна було бачити великі перетворення, що сталися в нашій країні і сприяли виникненню людини, якої досі не знала історія — радянської людини. Замислимося на хвилину над цим і ми неминуче прийдемо до висновку, що мало кому вдається досягти такої майстерної виразності.

А життя вимагає. І як тут не згадати те місце з доповіді Л. І. Брежнєва на XXV з'їзді партії, де він говорить про комплексний підхід у виховній роботі. Очевидно, і людину треба показувати комплексно, маючи на увазі насамперед його ідейну переконаність, трудову і морально-етичну вихованість. У наших же кореспонденціях про людину ми, як правило, беремо лише один бік питання, найчастіше — виробничий, і стараємося так нагодувати читача цифрами і фактами, щоб у нього не залишилося сумніву щодо передових позицій героя. Не будемо кричати, такі матеріали мало ким читаються і мало кого приваблюють.

Для того, щоб створити соціальний портрет сучасника, а не просто написати нарис про людину, треба, очевидно, розібратися в умовах життя і праці героя, переконливо довести, що дає людина суспільству, а що суспільство — людині.

розкрити соціальну активність героя, риси його характеру і поведінки, у яких відзеркалюється наш, радянський спосіб життя. Скажімо, читача безперечно, зацікавить бюджет однієї сім'ї, з чого він складається і як витрачається. Але взятий сам по собі, без зв'язку з соціальними умовами, такий аналіз не буде переконливим доказом нашого соціалістичного способу життя. А як можна створювати соціальний портрет людини або цілої сім'ї, не маючи на увазі і безплатне медичне обслуговування, і невелику квартиру плату, і безплатне навчання у середніх і вищих учбових закладах та багато іншого. Нарешті, портрет сучасника немислимий без виявлення громадської активності героя, його активної життєвої позиції, проявів радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Як бачимо, компонентів чимало. Але наведений перелік не означає, що всі вони мають бути присутні і розкриті у кожній кореспонденції, присвяченій нашому сучаснику. Сказане слід мати на увазі і вміло використовувати найсуттєвіше і найістотніше для даного випадку. Очевидно, у вашому колективі є чимало людей, які заслуговували б на таке відображення у пресі. Придивіться до них, порадьтеся з керівництвом і партійною організацією, поговоріть з людиною, побувайте в нього вдома, підготуйте для бесіди кілька суттєвих запитань, відповіді на які допомогли б вам краще розкрити і змалювати соціальний портрет сучасника.

Давати якісь рецепти щодо викладу самого змісту ми не беремося, оскільки у кожного свій стиль і своє перо, а, отже, і свій підхід

до розробки теми. Порадимо лише не вдаватися у хронологічний виклад біографії героя, не зловживати його висловлюваннями, не робити з людини ікону, тобто, не ідеалізувати його, а подавати таким, яким він є. Коли б вдалося розкрити образ сучасника на конкретних прикладах, змалювати його простим, скромним, звичайним, товариським, чуйним, а водночас і діловим, працюючим, то вже можна вважати, що мети досягнуто, і у правдивість створеного вами портрета повірять усі читачі. Важливо також, щоб герой не виглядав одинаком, щоб його оточували інші, щоб він спілкувався з людьми, з колективом. Вміло побудовані діалоги допоможуть авторові успішно розв'язати і це питання.

Соціальний портрет набагато вирає, якщо подати його на фоні контрасту з капіталістичним способом життя, якщо використати порівняльні дані, що свідчать про перевагу наших умов, нашої людини над людиною буржуазного світу. Такі матеріали можна узяти з різних джерел — повідомлень телеграфічних агентств, журнальних публікацій, а можливо й скористатися зі спогадів людей, які працюють поруч з вами і були за кордоном, на власні очі бачили усі «принади» капіталістичного способу життя.

Створення соціального портрету — справа складна, але вдячна. Розповіді на сторінках газети про свого сучасника повинен прагнути кожний громадський кореспондент. І цим він сприятиме збагаченню змісту друкованого органу, утвердженню радянського, соціалістичного способу життя.

Г. ВАРТАНОВ.

ДВА ВИХІДНИХ. ЯК ПРОВОДИТЕ ІХ?

ЕКСКУРСІЇ, ПОДОРОЖІ

шилися й робітники заводу імені Жовтневої революції, які відвідали Ленінград, Баку і Чернівці. А члени компактної групи заводу пресів і автоматів познайомилися з Москвою, Талліном, Ригією, Єреваном, Ленінградом. Перевага на екскурсійні путівки надається переважно передовикам праці і кадровим виробничникам.

Багато відбулося також екскурсій по місцях бойової і трудової слави міста-героя Одеси, відвідання музеїв, катакомб, а в літні дні кличуть морські прогулянки та виїзди за місто. Об'єднавшись, рибалки ОВО у вихідні вирушають до найближчих лиманів, де не тільки проводять вільний час за улюбленим заняттям, а й мають чудовий відпочинок.

На замиській базі, яка знаходиться на березі моря, чудово про-

водять своє дозвілля також виробничники заводу пресів і автоматів. Хороші умови відпочинку створено і для членів компактних груп заводів «Будгидравліка» та ім. Жовтневої революції.

Велику роль у організації дозвілля членів УТОГ міста Одеси відіграють самодіяльні колективи Будинку культури. Їх зусиллями організовуються виїзні спектаклі, концерти. Особливо популярністю користуються виступи К. І. Бородині, М. І. Головченка, В. М. Дубовицького, Г. Ю. Чичери, В. С. Стельмашука та інших. Багато радісних хвилин дарує також естрадно-інструментальний ансамбль «Червоні вітрила». В організацію дозвілля членів УТОГ вагомий внесок зробили також колективи Любашівського, Роздільнянського, Ізмайльського і Ширявського клубів.

Г. ЮХИМЕНКО.

про те, що тільки від людини, її знань і свідомості залежить дальша доля рослинного і тваринного світу. Ось для чого створена «Червона книга», яка допоможе нам зберегти і примножити багато видів тварин і рослин.

— Але сама по собі книга ще не захистить їх від знищення. Мають, поряд з цим потрібні дієві заходи?

— Безперечно. І вони здійснюються. На це спрямована, зокрема, і Постанова восьмої сесії Верховної Ради УРСР, яка приділила багато уваги охороні і примноженню багатств природи. У нинішній п'ятирічці на ці цілі виділено одинадцять мільярдів карбованців. Значна частина їх буде спрямована на створення нових заповідників, заказників, ботанічних садів, на розселення тварин, їх цілісний утримання, організацію науково-дослідної роботи. Хочеться нагадати один цікавий факт: заповідники вперше в світі здобули статус наукових установ саме в нашій країні. І це особливо важливо, завдяки цьому вчені можуть вивчати природу у її первісному вигляді і на основі своїх виснов-

ків давати рекомендації щодо її охорони і відновлення.

Нині на Україні налічується дев'ять заповідників. Ця цифра може здатися невеликою, якщо не згадати, що шість років тому їх було лише три. За перспективним планом розвитку заповідної мережі їх кількість значно зростає. Таке зростання не випадкове. Заповідники і заказники сьогодні визнані найефективнішою формою охорони рослин і тварин.

— А як же бути з такими рослинами і тваринами, які опинилися поза заповідниками? Як захистити їх?

— За останні роки в багатьох областях республіки, зокрема в Закарпатській, Київській, Одеській, виконками місцевих Рад видали спеціальні постанови, які забороняють збирання і продаж деяких видів трав'яних, у тому числі і лікарських рослин, яким загрожує винищення. Це може бути дуже дієвим заходом проти різного роду губителів природи, які не від того, щоб поживитися за її рахунок.

Як відомо, суворі заходи передбачені і за знищення багатьох ви-

дів тварин і птахів. На жаль, ці важливі рішення (особливо щодо рослин) навіть на місцях відомі небагато кому. Треба ширше роз'яснювати — яскравими плакатами, листівками, буклетами та іншими засобами. Тільки при ширшій гласності, активній участі громадськості можна успішно боротися з бракон'єрами і, з дозволу сказати, «любітелями» природи, які продають корзинами проліски, шафрани і сон-траву, багато інших квітів, які занесені до «Червоної книги».

Ми знаємо ціну хлібів. Кожний колосок слідом за комбайном підберемо. І метал вміємо берегти. Але чи завжди, потрапляючи в ліс, бережно ставимося до нашого зеленого багатства, птахів, тварин? Тепер стало особливо ясно, не можна дозволити собі споживачького ставлення до природи, бо нас багато, і квітка зірвана якоюсь, заряди забави, спійманий метелик чи тритон можуть виявитися останніми.

(РАТАУ).

Редактор П. БУЛАТОВ.

Давня виробнича дружба єднає майстра Сумського УВП Аллу Микитівну Машиць і швею-резервістку, «Крашу за професією» Любов Григорівну Бібікову. Обоє вони працюють на підприємстві понад 16 років.

Алла Микитівна і Любов Григорівна завжди радяться як краще розв'язати те чи інше виробниче завдання. От і зараз вони замислились...

На знімку: (зліва направо) А. М. Машиць і Л. Г. Бібікова.

ПРИРОДА І ЛЮДИНА

ЩО В „ЧЕРВОНІЙ КНИЗІ“?

У видавництві «Наукова думка» готується до друку «Червона книга Української РСР». У її створенні брали участь відомі зоологи і ботаніки, спеціалісти в галузі екології.

Кореспондент РАТАУ А. Герасименко звернувся до члена редколегії цього видання, доктора біологічних наук В. І. Чопика з проханням відповісти на деякі запитання.

— Володимир Іванович, як відомо, до «Червоної книги» заносяться рослини і тварини, яким загрожує знищення. Розкажіть, будь ласка, які з них найбільш гостро потребують захисту?

До республіканської «Червоної книги» занесено понад 230 представників флори і фауни. Тут і зовсім рідкісні види, занесені до міжнародної і союзної «Червоної книги»: рожевий пелікан, чорний лелека, хохуля, лісовий кіт, зубр, тюлень-монах. І ті, що тепер не часто зустрічаються на території України: степові орли, беркути, дрохви. Нинішнє покоління дітей, на жаль, може побачити їх лише в зоопарку, та й то не завжди. Я зовсім не згадує барви. Просто є над чим подумати. Адже всі тварини, які зникли з лиця Землі за

два останні століття зникли з виду людини, в результаті її діяльності.

Така сама доля чекає і багато видів рослин, якщо, звичайно їх не взяти під охорону. Не випадково тому, до «Червоної книги» республіки їх записано понад 80. Це українські орхідеї, скіфський тюльпан, степовий ковила, сосна Станкевича, ягідний тис та інші. До речі, ягідний тис, який існує в природі вже більше двохсот мільйонів років, потерпів саме в результаті діяльності людини. У давні часи селяни-кріпаки спалювали податі деревиною тиса. Активно вирубувалися тисові ліси і пізніше. Тепер цих реліктів на території Українських Карпат лишилося зовсім мало. Цей факт нагадує нам